9de JAARGANG — CURAÇAO DEN 30n. APRIL 1892 — N° 435

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

MERKWAARDIGE UITSPRAKEN

Eenige weken geleden, gaven wij onzen lezers — zooals zij zich herinneren zullen — een verslag van een artikel over de pauselijke encycliek van het arbeidersvraagstuk voorkomende in de *Revue des Deux mondes* en geschreven door den vermaarden, ongeloovigen *académicien* Anatole Leroy-Beaulieu. Het vervolg en het slot van dat artikel komt voor in de jongste aflevering van dat tijdschrift en zijn zoo mogelijk nog merkwaardiger dat het begin. Het levert weder een schitterend bewijs hoe waarlijk grooten mannen meer en meer de oogen opengaan voor de grootsche en zegenrijke zending, die in het belang der gansche menschelijke samenleving aan de katholieke Kerk en haar zichtbaar Opperhoofd te vervullen overblijft.

Hun uitspraken, vooral waar zij voorkomen in een tijdschrift, dan al te lang, door rechtstreeksche of zijdelingsche bestrijding, den invloed van den geopenbaarden godsdienst op de burgerlijke samenleving trachtte te fnuiken, zijn dubbel leerrijk. Zij kunnen ons in de overtuiging bevestigen van het goed recht der beginselen door ons voorgestaan, en tevens sommige onzer tegenstanders, voor zoover zij niet te eenenmale door hartstocht verblind zijn, tot de wetenscbap brengen, dat de luidruchtige en gedurig herhaalde verzekeringen als zou de katholieke Kerk haren tijd hebben *gehad*, allerminst tot het gebied der onomstootelijke waarheden behooren.

Naar aanleiding van de nieuwe wet op de Vereenigingen, die Leroy-Beaulieu Frankrijks grootste fout der laatste dagen noemt, toont hij het averechtsche handelen der Regeering aan, die alle vrijheid aan vereenigingen, die den ondergang van het land beoogen, verleent, maar alle hardheden van den fiscus laat vallen op die vreedzame vereenigingen, die slechts het heil der menschheid ten doel hebben. Vanwaar die verkeerde handelwijze? Van welke zijde dreigt dan het gevaar? Van den kant der religieuze vereenigingen? Hoe belachelijk!

„Honderd jaren na de revolutie heeft men, naar het schijnt, in den kloosterling met zijn wit of bruin ordeskleed, heeft men in de liefdezuster *het* gevaar meenen te zien, waarmeê de Staat en de openbare rust worden bedreigd. Wat de vereenigingen aangaat, die reeds over ontzettende massaas werklieden beschikken en die zich gereedmaken om alle arbeiders van Frankrijk en van heel de wereld in haar gelederen op te nemen; wat de syndicaten aangaat, welker leiders geen ander wachtwoord kennen dan klassenhaat en in het volle daglicht zich gereedmaken tot den socialen strijd, aan die zal veel vrijstaan en veel worden gegeven. Het zijn immers leeken-vereenigingen! Zij hebben immers gewoonlijk vrijdenkers aan hun hoofd! — Welnu, daarmee is voor onze knappe koppen op 't *Palais-Bourbon* de zaak uitgemaakt. Bezitten dergelijke genootschappen ook al de vrijheid niet ten volle, en durft men hun die niet in al te groote mate toebedeelen, omdat dan ook anderen daarvan zouden kunnen profiteeren, indien ze maar niet katholiek zijn, kunnen de werklieden-vereenigingen rekenen op de goedgunstigheid, zoo al niet op de medeplichtigheid van de gestelde machten. Men meent zich al wonderwel uit te sloven, indien men van de werklieden-vereenigingen vordert, dat zij slechts openstaan voor werklieden, mannen van het vak, en niet voor de roervinken van professie, niet voor de politieke tinnegieters, die er een Kamerzetel door zoeken machtig te worden. En alzoo gebeurt het, dat onze staatslieden, onze wetgevers, altijd in angst voor de spoken, van welke zij in hun jeugd hebben gehoord, het gevaar den rug toekeeren en geen voorzorg overdreven achten tegen de hersenschimmen, waardoor hun verbeelding wordt gekweld. En dit zal dan de vrijheid van vereeniging wezen, die men ons wel zal gelieven te geven: den mannen, die den haat prediken en het aanwenden van geweld aanbevelen, laat men de handen vrij; van hen echter, die de liefde aanprijzen en de onderlinge eenheid en broederschap, bindt men handen en voeten."

Toch blijft de Kerk ondanks alle tegenwerking de volken geleiden en voorlichten en beschermen en dit verheven schouwspel moet iederen weldenkende de oogen openen.

"Ik kan mij niet ernstig houden, of liever: ik word door medelijden bevangen, wanneer ik zoogenaamd verlichte, zoogenaamd liberale mannen vol bezorgheid zie voor de maatschappelijke orde of voor onze burgerlijke vrijheden, zoodra maar de Kerk eenigszins van haren wil doet blijken om tusschenbeide te treden. Dan is het mij alsof ik stemmen hoor uit vroegere eeuwen. Is het inderdaad wel mogelijk, dat ons achterlijk Frankrijk nog altijd zijn genot blijft zoeken in de ouderwetsche kibbelarijen over de zoogenaamde pretentiën der geestelijkeid en „de onverzadelijke heerschzucht" der Kerk? Komaan, dergelijke praat was goed wellicht voor de *bourgeois* uit de jaren der Restauratie of van de Juli-Monarchie; maar is er dan sedert niets gebeurd en hebben we niets geleerd sedert Béranger? niets sedert Havin? Wat komt mij dat alles bekrompen voor, waar wij staan tegenover zulke ontzettende vraagstukken als ons ter oplossing worden gegeven! En wie ontwaart nog niet dat het in onze dagen dreigend gevaar van een geheel andere zijde dreigt dan „van Rome en de Jezuïeten"!

„De mannen, die in onzen tijd nog huiveren voor een priesterkleed mogen zich wijsmaken, dat zij mannen zijn van den vooruitgang, zij mogen zich den naam toekennen van vrijdenkers of den eeretitel van wijsgeeren, inderdaad zijn zij niet anders dan mannen uit het verleden, dan versteeningen uit een verouderd tijdperk, dan stakkers, die gevangen zitten in de windselen van een ouderwetsche traditie. Zij hebben geen begrip, of geen kracht genoeg, om aan de zienswijze van hun kinderjaren, aan de vooroordeelen van hun opvoeding te ontkomen. Zij zijn in werkelijkheid achterblijvers; wat men anti-clericalen, priestervreters noemt, is niets anders dan de tros van het leger, dat door de maatschappij aan het einde der 19de eeuw wordt gevormd.

De Kerk is een ontzettende macht omdat zij de eeuwige beginselen voorstaat en het middel bezit om tot het volk gaan. Dat hebben andere vereenigingen niet.

"Om te gevoelen wat kracht in haar woont, behoeven wij slechts een blik te slaan op onze eigene zwakheid. Wat beteekenen, met haar vergeleken, die genootschappen tot zedelijke hulp, die door ons kunnen worden uitgedacht? en wat zal het moeilijk zijn voor onzen lang niet standvastigen ijver, voor ons, mannen van weinig geloof, altijd min of meer bemoeilijkt in onzen gang door de klei van het scepticisme, wat zal het ons moeilijk vallen, ooit den liefdehartstocht van de Ordebroeders en Zusters dier Kerk te ervaren! De opmerking van Isaac Perayre blijft onloochenbaar: Waar ter wereld vindt men een macht, krachtig genoeg saamgesteld om een socialen

---

FEUILLETON.

E gefe di Amakozenan

TRAICIÓN

Continuación di Capítulo II

E Amakoze no a perdé un pía di palabra di nan conversación. A más di ta odiá Mortimer furiósamente, desprecio di más profundo també a yená awor corazón dje Cafre pa e miserable, koe tabata entregá coe tanta frialdad cas di su tata i mama, di su pariéntenan más cercano, di amígonan di su huventud, den poder dje bandído temible, dje homber koe su dédenan ta gotá sanger di su víctimanan, dje criminal koe hasta e Cáfrenan di más salvahe tabata temé. No ta di nengá koe exhortacionnan di su amigo Gordon a haci impresión riba corazón dje cazador, i como doctrínanan cristiana no tabata completamente desconocida p' éle, él a reflexioná riba e palábranan di Gordon, é involuntariamente, sí, sin él mes sabi, él a sinti posibilidad di perdoná, di oprimí su deseo di venganza. Ma lo ké él a caba di scuchá awor, a ahuyentá toer sentimiento di conmiseración i di clemencia fô di corazón di Flebboe. E homber koe, tan sin conciencia, por a bin cerrá un semehante convenio, tal homber mester ta matá sin piedad alguna, cual un animal pernicioso, venimoso. Sí, pa e Amakoze, Tall William, koe á lo menos tabata riscá su vida valerosamente den su correrianan, tabata un homber di honor, compará coe Mortimer, vendiendo i traicionando su tata i mama i toer su otro héndenan.

Ora e conversación riba nan "asúntonan" a cabá, Tall William a yamá un di su sóldanan i él a ordenéle di trecé algo di comé i algo di bebé. E gefe di bandídonan i e huesped a caí sintá pa nan disfrutá dje almuerzo, i e Cafre a provechá dje momento ayí pa él alehéle bai coe mes precaución manera él a bini. Bien pronto él a bolbé pasá e dos centinélanan i tabata fuera alcance di nan carabina. Na principio él a cogé mes cámina koe Gordon a toemá, ma después di un ratoe él a kitá na manoe drechi i desaparecé den mondi.

Solo a yegá na su zénith (12 ora di merdía). Perpendiculármente su ráyonan ardiente tabata caí riba tera; secoe i toer kimá planchi i paloenan tabata largá na yerba ta cologá; animalnan di yanura i di sélvanan a retirá den espesura di mondi; únicamente algun ragadisji líger tabata coeri den yérbanan haltoe, pa bai apagá nan sedi na e laguna, tan solitaria na e momento aki. Toer cos tabata envolvé den un silencio sepulcral; un calor abrazador tabata sali fô di tera.

— "Ta mas koe tempoe pa mi bai;" e maestro di school dici coe sú aliado. „Sí, ta más koe tempoe, si mi no kier yega cas masjá laat. Ta haci un calor endemoniá, principalmente ora bo tin tantoe brandi den bo tripa. Te maján anto, amigo William," i e hoben boerachi a boelá cai asina pisá del silja, koe e cabai a spantá, lamantá pará riba su píanan dj' atrás, amenazando di tirá su ginete te ayá.

— "Lo ta mihor," Tall William dici, "bo keda droemi un poco te ora bo cabez pasá, anto anochi na frescoe bo por bolbé bai bo cas. Den e estado koe bo ta, por sobrevini bo algún desgracia; kedá aki, mi ta aconsehá bo."

— "Esai ta locura," e hoben a respondéle, i tan pronto él tabata bon sintá den silja, bo por a ripará koe él tabata un famoso ginete manera toer hende nacé ó criá na Africa. El a espoleá su cabai brioso koe no tabata coestumá ni tabatin necesidad di semehante trato, i liger manera un bala di cajón, e animal a saca carrera.

— "¡Di modi ta kedá segun nos a convení! ¡te manján, adios!" Mortimer a bolbé grita bisa e bandido, i saludando su cómplice coe su fuete él a continuá su camino.

E bandido a keda ta sacudi cabez mirá e hoben bai, i él a drai bisá un di su soldanan: "e hoben infame ayí lo por yamá su mes fortuná, si él yegá su cas awé sin un desgracia acompanjéle. Ma semper e clase di hendenan asina ta sali bon. En verdad, mi ta temé p' éle. El ta ainda asina hoben i ya asina perverso, koe él no ta respetá nada pa él lográ su intento: á lo largo un malvado tal no por keda un aliado di Tall William."

Te ainda solo no a friá nada. Mortimer tabata purá, ma awor evaporación dje bebida koe él a bebé asina inmoderadamente, a subí su cabez i su efecto no tabata menos fuerte koe e calor excesivo di atmósfera. Su cabez tabata habri di dolor; un cansancio koe él tabata incapaz di vencé, a apoderéle di hinter su curpa, frena a sali fô di su manoe; él no tabata ni lamantá ni na sonjo. Riba e cabai també e calor extraordinario a haci su efecto. Cansá di coeri asina duroe, nervioso i dolorido di tantoe espolazos, e cabai a coeminsá ta corré más despacio, ora él a sintí koe ya su ginete no por a gobernéle. Asina e ginete i e cabai tabata continuá nan camina den e vereda. Di repente e animal ta spantá; un homber, un criojo na bistí di guerra ta boelá presentá i él ta tirá manoe riba e frena koe tabata cologá. Profiriendo grito di guerra, e Amakoze mitar sunoe ta boelá riba e ginete; ainda un minuto más, i roemán muger di Flebboe lo ta vingá. E ginete tan rúdamente despertá di su embriaguez, a vacilá den silja; e animal noble a doena un salto spantoso i él a sacá un carrera como si fuera ta hala él tabatin. E salto ayi a salvá Mortimer i awor él kier a bolbé cogé frena tené, ma tabata imposible, pasobra e frena a pasá den cabez dje cabai, kedá ta lastrá na suela.

E cabai ardiente no ta coeri sino boe-

invloed te oefenen, die op één lijn zou kunnen gesteld worden met die der Kerk? In 't heden als in 't verleden, is zij niet de eenige, die men tegenover de internationale organisatie stellen kan? En hierin ligt nog maar een klein gedeelte van haar voortreffelijkheid. Wie bezit in dezelfde mate als zij den apostolischen ijver en weet al haar zonen en dochteren „de zaligheden" te doen smaken van het verzaken aan 'tgeen de wereld biedt? Wie vooral heeft, als zij, het geloof, dat niet enkel koude en hitte, vermoeienis en dorst trotseeren doet, maar ook datgene wat vaak den dapperste onder ons doet terugschrikken, de spotternij?—Voor den arbeid, tot welken wij geroepen worden, voor de vervulling van onzen plicht in den tegenwoordigen tijd, die de keur onzer jongelingschap aanlokt, ontbreekt het velen van hen niet aan moed, maar wel aan geloof. — En het geloof is niet alleen noodig als drijfveer voor onze handelingen, bijna evenzeer, en misschien meer nog, is het noodig als middel van actie; het geloof is de hefboom, die datgene in de hoogte moet brengen wat onze handen niet van plaats konden doen veranderen.

„Om de wereld te vernieuwen, waren er geen vijftig apostelen noodig, een twaalftal waren voldoende; maar zij hadden geloof. Men kan tot het volk gaan, uitmuntend —; maar men moet dat volk ook iets hebben aan te bieden. Welnu, mogen wij al zeggen dat wij niet komen met geheel ledige handen, wij moeten erkennen dat hetgeen zij voor het volk bevatten, mager is en van weinig beteekenis. De Christen heeft het volk een boek aan te bieden: het Evangelie. — de Kerk kan het volk iets schenken wat men er niet op nahoudt in onze academiën of op onze redactie-bureaux: geloof en hoop...."

Wij herhalen het. Dergelijke uitspraken door een man van dien naam in genoemd tijdschrift gepubliceerd, slaan alle geloof aan de alleengelukkigmakende kracht van het ongeloof den bodem in.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Den heeren *Soublette et fils* brengen wij onzen hartelijken dank voor een elegant album, waarmede hij ons dezer dagen vereerde.

Het album houdt een treffend panorama in van de haven en de stad van Curaçao.

Dit panorama is een sterk sprekend bewijs van wat deze heeren op gebied van photografie kunnen voortbrengen.

Bij de heeren *Meyer & Araujo* is dit album voor een niet te hoogen prijs verkrijgbaar.

—

Aan het publiek wordt bekend gemaakt, dat krachtens Gouvernements Beschikking van den 14n. dezer N°. 23/15 het navolgende is bepaald:

1°. dat de frankeerzegels van 30 cent, waarop de woorden "25 cent" zijn overgedrukt, na ultimo Mei. a. s. niet meer verkrijgbaar zullen zijn; en

2°. dat met ingang van 1 Juni a. s. de nieuwe frankeerzegels van 25 cent met de beeltenis der Koningin op alle postkantoren zullen worden verkrijgbaar gesteld.

—

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:

Eduardo Henriquez, Clarita K. de Penso, de V. de Crespijneij & C°., Isaac M. Dovale, Juan Seotin Etola, Andres A. Navarro 2, Donato Porcelli, Leon P. Raas te St. Rosa 2, Severina Sterling, Igili Sterbis.

NEDERLAND.

— In eene ingekomen missive van den particulieren Secretaris van H. M. de Koningin-Regentes wordt gemeld, dat H. M. de uitnoodiging aanneemt van den Gemeenteraad van Utrecht, om met H. M. de Koningin deel te nemen aan den maaltijd, die aan Hare Majesteit van gemeentewege wordt aangeboden bij gelegenheid haar aanstaand bezoek aan de stad Utrecht.

— Bij het departement van Koloniën bestaat volgens de *N. R. C.* het voornemen, door de Indische geweercommissie te 's Gravenhage eene zelfstandige proef in het groot te doen nemen met honderd man van de koloniale reserve. Slagen de proeven met de klein-kaliber repeteergeweren en de nieuwe velduitrusting, dan gaat dit detachement in het najaar naar Atjeh.

— Door den Minister van Oorlog moet besloten zijn, de uitzetting van wachten en posten bij gevangenissen op een nader te bepalen tijdstip te doen ophouden. Het gevolg zal dan zijn, dat de gevangenissen gedurende den nacht van buiten door rijkspolitie zullen worden bewaakt en dat overdag eenige uitbreiding aan het toezicht door bewaarders zal worden gegeven.

— Volgens het *Haagsche Dagblad* zal 1 Oct. van het volgende jaar een gewijzigde opleiding in werking treden voor de cadets der Kon. Militaire Academie, die bestemd zijn voor het Oost-Indische leger.

— Ter zake van hun gedrag bij de krijgsverrichtingen in Atjeh in December 1891, zijn bij kon. besluit van 22 Maart benoemd tot Ridder 4de klasse der Militaire Willemsorde de Sergeant der infanterie T. Blanken en de Fuseliers D. Sloot en B. Hameka.

BUITENLAND.

Rome.— Er heeft zich te Rome een comité gevormd, tot viering van den 100sten geboorte-dag van wijlen Z. H. Paus Pius IX (13 Mei). De graaf Aquaderna is voorzitter. De H. Vader heeft den wensch uitgedrukt, dit feest ter eere van zijn voorganger met groote praal in de St. Pieterskerk te vieren, maar zijn geneesheer gelooft dat dit te vermoeiend zal zijn.

— Onlangs is te Rome de verkooping begonnen van den inboedel der familie Borghese: o. a. het verguld zilveren tafelservies, dat Napoleon I aan Pauline Borghese schonk en dat op 200.000 frs. wordt ingezet.

Frankrijk. — Toen de commissaris van politie te Avesnes (Frankrijk) in den schouwburg zat, zijn dieven in zijn bureau op het stadhuis gedrongen, die alles openden, de papieren verscheurden of meenamen, en een som van 80 frs. buit maakten. Op de schrijftafel lag een dépêche, een dergelijken diefstal meldende uit Denain. Daaronder hebben de dieven geschreven: „Wat zeg je ervan? — Dezelfden."

Engeland.—Het Engelsche Lagerhuis verwierp men 272 tegen 160 stemmen het voorstel, om den achturswerkdag vast te stellen.

— Het wetsontwerp betreffende de mijnen is door de Regeering bestreden, als onnoodig en, op economische gronden, onraadzaam.

— De *World* meldt, dat koningin Victoria er op staat, dat prins George zal huwen met prinses Alice van Hessen. De prins en de prinses van Wales steunen dit plan. In het begin van Mei zal prinses Alice een bezoek aan het Engelsche hof brengen.

— De overheid is zeer verontrust door de komst van een aantal uit Frankrijk verbannen anarchisten, daar de politie overtuigd is, dat er een hoeveelheid dynamietpatronen in Engeland moet zijn binnengesmokkeld.

De politie heeft tot dusver nog niet handelend kunnen optreden, daar de strenge bepalingen van vroeger in den laatsten tijd waren afgeschaft. Naar aanleiding der jongste aanslagen te Parijs zullen die bepalingen echter weer in volle gestrengheid op alle Engelsche havens worden toegepast.

Duitschland. — In de zitting van den Rijksdag heeft eene algemeen levendige woordwisseling over de jongste crisis plaats gehad. Richter zeide: De rijkskanselier Caprivi is hier heden verschenen; maar hij is als functionaris de helft kleiner geworden. Hij zoude, naar spreker hoopte, nu zelf ook inzien, dat tegen den stroom op te zwemmen, moeilijker is dan hij nog voor eenige dagen meende. De Duitsch-vrijzinnige partij acht het niet gewenscht, het ambt van rijkskanselier van dat van Pruisisch minister-president af te scheiden. Dat hiertoe thans is overgegaan, is een maatregel, waarmede men zich uit de verlegenheid heeft willen redden. Algemeen wordt geloofd, dat Caprivi nog slechts rijkskanselier ad interim is. Het zal er trouwens toe moeten komen, dat men ook in het Duitsche Rijk verantwoordelijke rijksministers voor verschillende takken van dienst aanstelt. Ook in Pruisen is de verhouding der ministers onder elkander en tegenover de Kroon niet zooals zij zou moeten zijn. Het land gaat gebukt onder de kabinetspolitiek, en gestadig doet zich meer de noodzakelijkheid gevoelen van eene parlementaire regeering. Bestond deze, de jongste gebeurtenissen zouden niet zooveel schade hebben toegebracht aan het gezag der Regeering.

Caprivi kan niet toegeven, dat de rijkskanselier, of dat het Rijk door de jongste gebeurtenissen in andere omstandigheden is gekomen. Volgens zijne overtuiging, verliest de rijkskanselier niets, door het opgeve van het presidium van het Pruisische Kabinet. Aan de tot nu toe bestaande, persoonlijke vereeniging der beide betrekkingen was geen bijzondere, wettelijke invloed verbonden. Hij beschouwt de splitsing als voordeelig voor het Rijk. Als Pruisisch minister-president achtte hij zich verplicht, eenen bedreigden minister van eenigen tak van dienst, welken ook, bij te staan, en hierdoor kan onder de oude formatie, elke Pruisische ministerieele crisis te gelijk eene kanseliers-crisis ten gevolge hebben. In het belang van de standvastigheid der rijksregeering is het dus beter, de ambten te scheiden. Met de invoering van eene parlementaire regeering in Pruisen, is het Richter geen ernst. Gode zij dank, zijn wij in Pruisen daar nog zeer ver van af. Evenzoo weinig vatbaar, om er gevolg aan te geven, is het voorstel van Richter, Duitsche rijksministers in te voeren. Daartoe zou de geheele constitutie des rijks op den kop gezet moeten worden, en de Bondsraad worden afgeschaft. Caprivi besloot met te zeggen, dat Duitschland's vorming te hecht is, om door de splitsing der twee betrekkingen maar eenigszins aan het wankelen gebracht te worden.

Graaf Ballestrem (centrum) betreurde Caprivi's aftreden als minister-president, en prees hem als den man, die het grootste vertrouwen bij het Centrum geniet. Hij hoopte, dat Caprivi spoedig weder beide betrekkingen bekleeden zal, en was beslist tegen de rijksministeriën als niet volgens de grondwet. De nationaal-liberale leider Bennigsen wenschte verantwoordelijke rijksministers, in het bijzonder van financiën. Gelijk eenzelfde persoon Duitsch Keizer en Pruisisch Koning is, moet de leidende staatsman in Duitschland en in Pruisen dezelfde zijn. Hij wees er op, hoe niet alleen in Duitschland, maar alom, het blijven van Caprivi als kanselier, met vreugde is begroet. Het wordt beschouwd als waarborg voor den vrede.

— Noorweegsche bladen melden als zeker, dat keizer Wilhelm voornemens is den 9den Juli a. s., den geboortedag der Koningin van Zweden, met het jacht *Hohenzollern* in de haven van Bodoe binnen te komen en terstond daarna naar het walvischvaardersstation Skaaroe te vertrekken, waar de Keizer den 12den Juli, in den gunstigsten tijd van de vangst, zal aankomen en hij zich inschepen zal aan boord van een stoomschip ter walvischvangst.

Belgie.— Bij de aanstaande Grondwetsherziening zal ook de quaestie der troonopvolging worden geregeld. Aan koning Leopold II zal waarschijnlijk het recht worden verleend dat aan zijn vader was toegekend, zijn opvolger met toestemming der beide Kamers aan te wijzen. Deze toestemming zal alsdan met eene meerderheid van twee derden der stemmen in den Senaat en in de Kamer moeten verleend worden. Koning Leopold heeft geen zoon, maar drie dochters. De graaf van Vlaanderen 's Konings broeder, heeft een zoon, die het meest voor de troonsopvolging in aanmerking komt. Het denkbeeld om bij ontstentenis van mannelijke nakomelingschap, evenals in Nederland, Engeland en Spanje, eene vrouw op den troon te plaatsen, vindt geen bijval in het land. De Koning wenscht nu, dat, indien prins Albert zonder mannelijke nakomelingen sterft, op den oudsten zoon van prinses Louise de kroon zal overgaan. Ook dit plan vindt weinig bijval. De zaak zal nog aanleiding geven tot heftige discussies, daar zeer vele Belgen aan eene republiek boven een vreemden Prins de voorkeur geven.

— Te Gent is overleden François d'Elhoungue, lange jaren de leider der Gentsche liberalen, minister van staat en oud-lid der kamer. Hij was in 1815 te Klundert (Noordbrabant) waar zijn vader boekhandelaar was, geboren, studeerde aan de universiteit te Gent, en vestigde zich in 1841 als advocaat aldaar. Op 27jarigen leeftijd werd hij door de kiezers zijner woonplaats naar de kamer afgevaardigd. In de kamer blonk hij door zijne buitengewoon welsprekendheid uit; niet minder

---

lá riba e yanura i su tras e Cafre, yená di rabia di mirá com él a perdé di ehercé su venganza. Su grito di guerra ta exitá e animal; él a bira spantá é indomable; él a abandoná camino dje pueblo di misionéronan, birá cabez pa e mondinan solitaria. Ja koe awor tin un gran distancia entre e perseguidor i e perseguido, e hoben Mortimer ta suponé koe awor él por bien riscá bahá pa él cogé frénanan, afin koe él por bolbé dirigí e cabai. Entretanto e Amakoze a bolbé yegá mas acerca; él tabata bai coe e paso trote incansable di guerreronan cafre. El ta sigui persiguí e traidor. Mortimer su cabez ta loco; su polsnan ta bati violentamente; su lenga ta pegá contra su cielo di boca di secura; él ta moeri di sedi. Afin di kedá fo di alcance dje Cafre temible, Mortimer ta apurá e cabai coe palabra i spoor, ma en vano, pasobra frena a sali fô di su boca. Awor é animal ta coeminsá doená senjal di cansancio, sn carrera ta bira más poco poco, e inmediatamente e grito penetrante dje Cafre ta bolbé resoná, i esai ta animá e cabai di reuní su forzanan di nobo. Continuamente e Amakoze ágil ta acercá más i más i ya bo ta tendé distintamente su pásonan liger é incansable, koe casi por haci sintir dje perseguido boelá; sí, él ta sinti com su huicio ta trastorná; á pesar dje calor excesivo, á pesar dje gran cantidad di brandi koe ta herebé su sanger, sodó frio ta basjá fô di su cara. Su wowonan ta boelá fô di su cabez di ansia. I semper figurá dje vengador inexorable ta bini más i más acerca; coe paso incansable él ta sigui su víctima extenuada. Pia dje cabai ta bruhá den e frena i— él ta caí; ma promer koe grito di triunfo dje Cafre apagá, ya e noble animal ta bolbé lamantá riba, él ta reuní su última forzanan pa sigui coeri, mientras scuma di sanger ta basjá di su nanisji, mientras su pechoe hanchoe ta hala rosea pisá, i su carrera ta birando más difícil. Corazón dje perseguidor também por boelá pa su boca, ma su mirada ta fihá yen di odio riba su enemigoe, i ta parcé koe él no ta sinti cansancio; amenazante su braza ta zwaai e assegaai. I e perseguido ta sinti com carrera di su cabai ta menguá, com él ta perdé rosea i ta vacilá. Di repente él ta corda riba su pistol koe él a hincá den su guardapolvo. El ta sakéle birá puntá riba pechoe sunoe di su enemigoe; tiroe ta sali, i ora huma a plamá él a mira Flebboe sano i salvo ta aproximéle.

Awor sí, Mortimer a perdé toer esperanza di scapá, su ánimo a desfaljecé; ansia, susto terrible a apoderéle di su corazón; impotente su curpa fatigá ta sintá den silja mientras e cabai, dje mes, ta purá na coeri bai.

El ta continuá.

echter ook door zijne onafhankelijkheid en zijne vrijzinnige denkbeelden. Tegen zijne partij verdedigde hij den steun van staatswege aan kinderen en zwakken, en met groote welsprekendheid verdedigde hij, nagenoeg alleen staande, onder het liberale ministerie Frère-Orban van vóór 1870, de noodzakelijkheid der regeling van den arbeid voor vrouwen en kinderen. Een ander bewijs van onafhankelijkheid gaf hij in 1883, toen hij ten krachtigste de belastingen op artikelen van verbruik, petroleum, tabak, alcoholische dranken, enz. van den minister Graux bestreed. Hij is, van de HH. Sacramenten voorzien, godvruchtig overleden, om anderen ten voorbeeld te dienen, en te zeggen: het liberalisme is eene dwaling, die men afzweert vóór men sterft; doch waarmeê men beter doet, zich nooit in te laten.

— Prins de Chimay, de Belgische minister van buitenlandsche zaken, is overleden.

Oostenrijk.—In eene rede, in de St. Stephanus-vereeniging gehouden, verklaarde de Vorst-Primaat van Hongarije, dat de kath. geestelijken de voorschriften der nieuwe wet op het doopen van kinderen uit gemengde huwelijken niet mochten naleven, omdat zij daardoor zouden handelen in strijd met hun geweten. Hij verklaarde, dat hij niets van de rechten der Kerk wilde prijs geven, hetgeen hij doen zou, door gehoorzaamheid aan de voor een paar jaar ingevoerde wet voor te schrijven.

— Een hooggeplaatst telefoonbeambte te Weenen heeft, naar thans ontdekt is, geruimen tijd langs eene bijzondere geleiding de telefonische gesprekken van den Keizer, de kanselarij en de ministeriën van oorlog en financiën afgeluisterd, om zich de geheimen, die hij zoo te weten kwam, ten nutte te maken voor beursspeculatie. Er is eene gerechtelijke vervolging tegen hem ingesteld.

China. — Uit Shanghai wordt bericht van een bloedig treffen tusschen de Keizerlijke troepen en de oproerlingen in het Noorden, waarbij de oproerlingen volkomen werden verslagen. Het verlies der opstandelingen wordt op 1000 geschat, terwijl de regeeringstroepen slechts vijf man aan dooden en 45 aan gewonden verloren. Ook op andere plaatsen zijn de troepen met de opstandelingen slaags geweest. Een aantal aanvoerders der oproerlingen zijn gevangen genomen. In het district Chiong-Chang werd een versterkt kamp door de regeeringstroepen ingenomen, waarbij nagenoeg alle verdedigers in handen der regeering vielen. Vijfhonderd oproerlingen werden in het kamp levend verbrand en 8000 anderen ten dood gebracht.

Rusland.—De gevolgen van den hongersnood in Rusland treden duidelijk aan het licht door het cijfer der in 1891 geheven directe belastingen. Dit bedraagt 104,270,274 roebels, terwijl het op 133,789,482 begroot was.

— Naar luid van Poolsche bladen zal de keizer van Rusland weldra zijn gemalin naar de grenzen vergezellen, van waar zij alleen over Weenen naar Parijs zal vertrekken.

Amerika.— De senaat der Unie ratificeerde het verdrag, betreffende het onderwerpen aan eene scheidsrechterlijke uitspraak van het Engelsch-Amerikaansch geschil over de robbenvangst in de Behring-Zee.

— Het geschil tusschen Engeland en de Ver. Staten van Noord-Amerika omtrent het visschen in de Behringzee zal, naar het zich laat inzien, spoedig tot het verleden behooren. Zaterdag 19 Maart zond lord Salisbury een telegram, waarin hij verklaarde, dat Engeland bereid was terugwerkende kracht toe te kennen aan de uitspraak van het scheidsgericht in zake de door haar te verleenen schadevergoeding aan de verongelijkte partij, mits de regeering der Vereenigde Staten de scheidsrechterlijke overeenkomst zou bekrachtigen. Op die voorwaarde wil Engeland dan de robbenvangst verder verbieden aan gezagvoerders, die geen borg willen stellen voor eventueele veroordeeling tot schadeloosstelling.

Naar men verneemt is president Harrison zeer ingenomen met dit laatste antwoord van lord Salisbury. Men hoopt nu, dat het geschil spoedig zal geschikt worden.

— Te New-York heeft weder een terechtstelling door middel van electriciteit plaats gehad. Eerst bij de vierde sluiting van den stroom trad de dood in.

— Het Noord-Amerikaansch kabinet heeft vrede gesloten met Italië. De heer Porton, gezant van de Vereenigde Staten bij de Italiaansche Regeering, die onlangs was teruggeroepen wegens de moeilijkheden over den moord te New-Orleans, zal spoedig naar Rome terugkeeren. De regeering der Vereenigde Staten heeft zich bereid verklaard 20 duizend dollars uit te keeren aan de nagelaten betrekkingen van de slachtoffers. Deze daad, zegt de New-Yorksche *Tribune*, bewijst, dat de Vereenigde Staten er prijs op stellen de vroegere betrekkingen met Italië weder aan te knoopen.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibí dia 23 Abril

París.— Rey di Dahomey ta menaza di distruí Porto Novo i otro hafnan francés, si él ser atacá.

Nieve i mal tempoe na Francia a hací páloenan di wijndruifi sufri masjá.

E cahero principal di cas di Rothschild na Frankfort a huí bai coe un miljón di marco.

Un tempestad terrible a causá masjá desgracia i hopi morto na Tirol.

Madrid.— E anarquista Muñoz, arrestá últimamente, a declará koe su cómplicenan tin intención di matá rei i ministro Cánovas.

New-York. — Courant *Herald* ta publicá un telegrama di Amsterdam, bisando koe un sociedad particular ta pará pa drentá trato di coemprá un parti di Santo Domingo pa 3½ miljón fuerte. Secretario di Estado na Washington no a recibí ningun informe dje venta proyectá.

24 Abril.

Paris. — Policía ta menazá di stop di ehercé su función víspera di 1 Mayo.

Gobierno ta resuelto di hací un operación importante na Dahomey.

Toer miembro dje último gabinete italiano a retirá nan demisión, coe excepción di ministro di hacienda.

E ministerio nobo ta componé dje mes elementonan manera e di promer.

No obstante e concesionnan koe e khedive nobo di Egipto a obtené di Sultán, Inglaterra ta pará riba su derecho di interviní i di administrá asuntonan di Egipto.

Dia 26 Mayo ta fihá pa un entrevista di emperadornan na Potsdam.

Londres.— Autoridadnan inglés di Lagos na Africa ta haya oposición; igual cos ta pasá nan na Lushai, India Oriental.

Madrid.— Budget spanjó tin un deficit di 5 miljón fuerte.

Rio-Janeiro. — Presidente di república di Brazil a largá arrestá 32 oficial superior koe a formá un complot pa matéle.

Peso mejicano 69 cent fuerte, na New York.

26 Abril.

Paris.— Courant *L'Eclair* ta publicá un telegrama di San Petersburgo, bisando koe diferente general a recibí orden di bai toemá mando di tropanan rusa koe ta cerca frontera alemana.

Segun nan ta bisá, Behazin, rei di Dahomey, lo tené 20 dje prisioneronan europeo pa rehenes (seguridad) pa si en caso francésnan takéle.

Na consecuencia dje crisis italiana, ministro di hacienda a proponé di reducí ehército, afin di yudá budget.

Noticianan di Rusia ta bisá koe na e imperio ayí, nan ta haciendo grandi movimiento di tropa.

New-York.—Senjor Luis Saenz a haya mayoría di voto na elección pa presidente di Buenos Ayres. Radicalnan no a votá.

Inundación causá pa rio Misisipi: como 130 hende a hogá.

Paris.— Den e dianan aki, nan a arrestá 500 anarquista.

Elecciónnan pa Senado, den 3 departamento, a resultá na favor di republicanonan.

E ehércitonan expedicionario francés ta marchá, contra Abomey, capital di Dahomey.

Arzobispo di Nimes a sacá un manifiesto; den d'éle él ta doená testimonio di es respeto pa gobierno republicano, aunké él ta keda deplorá koe República a kitá instrucción religiosa fô di schoolnan.

Un telegrama di Berlin ta anunciá koe Caprivi ta pará pa presentá su demisión como canciljer.

Según noticia di Méjico, general Porfiro Diaz ta reelecto pa presidente di república.

Ayera.

Paris.— La reina di Inglaterra ta sali di Hyères pa bai Darmstadt. Un multitud considerable a presenciá su salida.

Prefecto di departamento Var, burgomaestro i príncipe di Wales a acompanjá la Reina te na estación. Banda di música militar a tocá himno nacional inglés, i na salimentoe di ferrocarril forti a tirá 101 tiroe.

Courantnan francés ta exigí pa gobierno destroná e rei di Dahomey.

E hotel, camina nan a arrestá Ravachol a ser destruí pa un bom. E proceso Ravachol a coeminsá awé.

Policía di París a embargá 30.000 proclama di anarquistanan, invitando pueblo di revoltá dia 1 Mayo.

Na Italia tabatin numeroso arresto di anarquista.

Londres.— Nan ta participá engagement di príncipe George di Wales coe princesa May di Teck.

Según noticia di París, gobierno lo entablá un proceso contra arzobispo di Avignon i obisponan di Montpellier, Nimes, Valence i Viviers, koe a papiá, den nan carta pastoral, di obligacionnan di electornan como católico, na próxima eleccionnan.

New-York.— Senado a aprobá pa invitá familia real di Spanja na exposición di Chicago.

Courant *Herald* ta publicá un telegrama di La Guayra, bisando koe soldanan di gobierno venezolano na Porto Cabello a tirá riba e vapor francés "Canada."

E captán a protestá delanti di consul francés. Nan a biséle koe esai mester ta atribuí na un error grave i koe nan a mirá "Canada" pa un barcoe di revolucionárionan.

VERSCHEIDENHEDEN.

De heer Botha, een onverschrokken reiziger en beroemd archeoloog, een van de ontdekkers der ruines van Ninive, ondernam een reis naar China en hield zich eenigen tijd op te Canton. Dit geschiedde vóór het jaar 1830. Hij droeg gewoonlijk een vilten hoed van Europeesch maaksel, en die hoed paste hem zoo uitmuntend dat hij dien ongaarne aflegde. Toen dit hoofddeksel eindelijk geheel versleten was, wendde hij zich tot een Chineeschen hoedenmaker en gaf hem alle mogelijke aanwijzingen om een dergelijken hoed te maken. De man ging aan het werk en bracht na eenige dagen een hoed van den verlangden vorm, doch niet van vilt, maar van een zeer weeke, glanzige zijden stof. De heer Botha bracht bij zijn terugkomst dit voorbeeld van Chineesche industrie naar Frankrijk, en liet den hoed naar een hoedenmaker brengen om in orde gemaakt te worden.

De hoedenmaker onderzocht den hoed nauwkeurig en was over deze hem geheel nieuwe fabricage niet weinig verwonderd. Hij legde zich met de grootste inspanning erop toe, dergelijke artikelen te vervaardigen, en kort daarna verschenen de zijden hoeden, die tot op dit oogenblik nog in gebruik zijn. De hoedenmaker nam een patent voor zijn uitvinding en werd rijk.

Een zeldzaam natuurverschijnsel, nl.: eene zeebeving, die door de uitbarsting van onderzeesche vulkanen veroorzaakt wordt, beleefde de bemanning van het Amerikaansche schip *Hespor*. Dit schip bevond zich op reis van de Japansche wateren naar St. Francisco en was ongeveer 75 mijlen van de kust verwijderd, toen eensklaps een gedruisch in de zee ontstond en het schip plat op zijde geworpen werd. In het volgend oogenblik kwamen kolossale golven aanrollen, die van den boeg tot het achtereinde over het schip heensloegen.

Volgens de meening van den kapitein bevond het vaartuig zich juist boven een onderzeeschen vulkaan. Het water was zoo heet, dat het pek in de naden van den romp smolt. Tegelijkertijd stegen eene menigte heete zwaveldampen uit den kokenden oceaan op. De manschappen van het schip moesten in het wand vluchten en daar 5 uren blijven. Alleen aan de omstandigheid dat de onderzeesche uitbarstingen met tusschenpoozen plaats vonden, had de bemanning haar leven te danken.

Volgens de *Chronicle* is „afzweren" eene gewoonte, die op nieuwjaarsdag in Amerika door duizenden in praktijk gebracht wordt. Men zweert een kwade gewoonte af, meestal drinken. Men doet dit soms en famille, maar de laatste jaren ook voor de rechtbank en looft dan soms een zekere som uit voor wie den afzweerder op verbreking zijner gelofte mocht betrappen. Er komen er in Januari soms tien, twintig op één dag; een rechter te Chicago liet dezer dagen verscheidene duizenden formulieren voor den eed drukken, om het den klanten gemakkelijk te maken. Het is niet enkel drinken, dat afgezworen wordt, maar allerlei andere ondeugden eveneens.

Onlangs werd in een der bladen van een schilder getuigd, dat hij in zijn schilderijen "den rollenden donder wist vast te leggen." De meeste menschen zullen wel nieuwsgierig zijn of dat met touw of een ketting zal gebeuren.

BEKENDMAKING.

De verkoop van GOUDEN en ZILVEREN VOORWERPEN, beleend bij de *Spaar- en Beleenbank*, van 1 Juli t/m. 31 December 1889 onder N°. 3476 t/m. N°. 8230 Z. zal plaats hebben op Donderdag 5 Mei a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao 29 April 1892.

De Voorzitter,

M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Beendementoe di KOOSNAN di ORO i di PLATA koe tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan di fo di 1 di Juli te 31 di December di 1889, bao di noember 3476 te noember 8230 Z, lo tien loega Djaweebs, dia 5 di Mei i dianan koe ta sigui.

Ta pidi interesadonan di evita e beendemeentoe ayi pagando intres koe nan ta debe.

Corsouw, 22 di April 1892.

President,

M. P. CURIEL

"JAMÁS DIRA ELLA EL SECRETO."

He aquí un trozo de cristal cortado en facetas; es cristal blanco puro, adecuado para pendiente de una de las arañas de luces en el salón de un millonario; es del tamaño de una avellana. ¡Cómo brilla entre mi dedo pulgar y el índice! Sin embargo no es más que cristal y del valor de una peseta apenas. ¡Oh! ¡Si yo supiera convertirlo en un diamante! ¡En un diamante azúl ó rosa! ¿Qué digo? Habría miles que dieran todas sus riquezas y luego empeñaran sus almas para comprármelo. Entonces, adios trabajo y adios penas, pues sería rico más allá de los sueños de la avaricia. ¿Quién podrá enseñarme el procedimiento? ¡Ay de mí? Nadie. ¿Quién podrá enseñar-

me como convertir la hoja de lata ó cobre en brillante oro? Nadie, por desgracia. Un pedacito de carbón es carbono, y un diamanté es carbono también. ¿Dónde está el eslabón entre uno y otro? Pensamos por saberlo. Miles de hombres han apurado la bugía de sus vidas en sus esfuerzos por averiguar, pero en vano. En el seno de sus montes la Naturaleza tiene escondido ese secreto del destino del hombre bajo las montañas de cenizas y desmoronados huesos. Sobre nuestras rodillas le suplicamos rompa uno de los intactos sellos ó diga una palabra que por articularse queda, pero ella sólo nos mira con desdeñosa compasión y permanece para siempre muda.

No obstante ¿no hay otro misterio tan profundo como este, que se presenta á nuestra idea de modo á causarnos espanto? Piensa un momento, hombre. ¿Qué es lo que fabrica y repara la casa en que vives sino tu cuerpo? ¿Qué es lo que convierte un pan en nervios, carne, piel y músculos? ¿Qué significa esto? ¿Cómo explicar lo que cierta señora dice con respecto á su hija, á saber; que tomaba alimento pero sin recuperar fuerzas de él? Quiere esto decir que en tal caso los bajos productos de la tierra no se convirtieron en el diamante llamado el cuerpo humano. ¿Qué significa esto en lenguaje más familiar? Sencillamente que el procedimiento de la digestión está interrumpido, procedimiento aún más estraño que lo fuera el de la trasmutación del cobre en oro.

Continúa diciendo la señora que su hija tenía diecisiete años de edad cuando cayó enferma. Esta es la edad de las esperanzas, del bienestar, del vigor y de la felicidad y por justa regla, la enfermedad debería serle agena. No obstante, perdió la joven sus fuerzas y languidecía como si la mucha edad la abatiese. Llegó á sentirse cansada y endeble sin poder conservar nada en el estómago. Solia, "dice su madre," vomitar cierta cantidad de un fluido verde y amargo como la hiel. Esto era la bilis, el fluido que en estado de salud la naturaleza recoge de la sangre y dirige hacia los intestinos para ayudar allí la digestión. Faltando el hígado en ejecutar su funcionamiento, la bilis permanece en la sangre y es vuelta al estómago, el cual la rechaza como veneno. Es decir, una parte de ella. El restante satura el cuerpo, produciendo dolor de cabeza, abatimiento nervioso y debilidad, pesadillas, manos y piés frios, lengua sucia, ojos y piel amarillos, vahido, mal paladar, y el engullimiento de cierto gas nauseoso y cierta sustancia viscosa, con pérdida de apetito y falta de inclinación tanto para el trabajo como para el placer.

Con frecuencia llaman á este estado de cosas un ataque bilioso, y es parte de los resultados y síntomas de la indigestión y la dispepsia. Esta afectada vida es tanto para el joven como para el anciano, una miseria constante. Es el cobre ó el cristal, pero no el oro ó el diamante.

"Este era el estado de mi hija," añade su madre, durante dos años. Tomó varias medicinas y fué asistida por un médico, pero sin alivio. Cada día se encontraba más endeble y con su empeoramiento empezó nuestra inquietud. Ignorábamos lo que hacer y donde acudir para obtener ayuda.

"Fué durante esta época de inquietudes que oimos hablar por primera vez del específico llamado el Jarabe de la Madre Seigel, y leimos los escritos de diferentes personas que aseguraban haber hallado grande alivio por medio de su empleo.

"Creyendo, ó más bien, esperando que pudiera dar buen resultado en el caso de mi hija, procuré una botella de los almacenes de drogas del Sr. Rogers en Mullingar. A nuestro gran regocijo halló alivio después de haber consumido la primera botella, y antes de haber concluido la tercera quedó completamente restablecida y no ha tenido recaída de la enfermedad. Desde entonces ha recomendado el Jarabe Seigel á muchos amigos y vecinos.

"Los pormenores de la enfermedad de mi hija son bien conocidos del Sr. Rogers y de otros de esta vecindad. Añado mis iniciales y señas.

"R. J. M.,
"Slanemore, cerca de Mullingar,
"Irlanda."

El Sr. Rogers certifica lo siguiente:—

"Recuerdo que la Señora precitada me informó de la cura de su hija por medio del Jarabe Seigel y puedo comprobar la veracidad del aserto.

(Firma) "Richard G. Rogers,
"Mullingar, June 4 de 1891.

Para volver á nuestro ejemplo diremos que el remedio empleado ayudó á la naturaleza á reasumir su funcionamiento para la producción de la más preciosa de sus joyas, la salud y la felicidad.

Uit de hand te koop:

Het aan de Overzijde dezer haven gunstig gelegen Erf onder N°. 71 (vroeger het eigendom van wijlen den Heer Doctor Th. de Veer) met daaropstaande heerenhuizen, regenbakken, koetshuis, paardenstallen, pakhuizen, loods en verdere bijgebouwen.

Van den 1sten November a. s. af zijn de woonhuizen en verdere gebouwen van 11 uur des voormiddags tot 1 uur des namiddags, behalve op Zondagen, te bezichtigen.

Voor nadere informatiën vervoege men zich tot den ondergeteekende.

J. B. van der Linde Schotborgh

Curaçao 29 October 1981.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Caracas.		Venezuela.		Philadelphia		Caracas.		Venezuel.		Philadelphia	
Vertrekt van New York....	April.	2	April.	13	April.	23	Mei.	3	Mei.	12	Mei.	21
Komt aan te Curaçao	„	8	„	19	„	29	„	9	„	18	„	27
Vertrekt van „	„	9	„	20	„	30	„	10	„	19	„	28
Komt aan te Pto. Cabello	„	10	„	21	Mei.	1	„	11	„	20	„	29
Vertrekt van „	„	11	„	21	„	2	„	11	„	20	„	30
Komt aan te La Guayra..	„	12	„	22	„	3	„	12	„	21	„	31
Vertrekt van „ ..	„	15	„	26	„	5	„	14	„	24	Juni	3
Komt aan te Pto. Cabello	„	16	„	27	„	6	„	15	„	25	„	4
Vertrekt van „	„	16	„	27	„	6	„	16	„	25	„	4
Komt aan te Curaçao	„	17	„	28	„	7	„	17	„	26	„	5
Vertrekt van „	„	19	„	29	„	9	„	18	„	27	„	7
doet La Guayra aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„	20	„	30	„	10	„	19	„	28	„	8
Komt aan te New-York..	„	26	Mei.	6	„	16	„	25	Juni	3	„	14

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van Curaçao......	April.	9	April.	20	April	30	Mei.	10	Mei	19
Komt aan te Maracaibo......		10		21	Mei.	1		11		20
Vertrekt van „		16		26		6		15		25
Komt aan te Curaçao........		17		27		7		16		26

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van Curaçao.....	April.	8	April.	19	April	29	Mei.	9	Mei.	18
Komt aan te Coro..........		9		20		30		10		19
Vertrekt van „		17		27	Mei.	7		16		25
Komt aan te Curaçao......		18		28		8		17		26

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

TE KOOP.

Een goed onderhouden Lijkwagen behoorende aan de *Begrafenis-societeit "Willebrordus".*

Voor informatën vervoege men zich bij den Heer *Douvert B. Senior* of bij den ondergeteekende.

C. T. CORSICA.

Curaçao 10 Februari 1892.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curaçao